

der befinder sig i Tjenesten, paa nogen Maade har Ret til sligt, de har tværtimod gjort sig skyldige i en grov Forseelse. Jeg tror dog, at de fleste ærede Medlemmer her vil være enige med mig i, at naar disse 5 Soldater har været indespærrede siden September Maaned og altsaa nu har siddet fængslet over et halvt Aar, kunde det være nok, saa har de lidt Straf nok for den Forseelse, de har gjort sig skyldige i. Den vedkommende Kornet led jo ikke nogen Overlast i egentlig Forstand. Det fremgaar af Lægeattesten, at der var nogen Hævelse af Underløben paa den indre Side, nogle friske, uregelmæssige, ganske overfladiske Smaasaar, der kunde skyldes et eller andet Slag, der har læderet Løben mod Fænderne, altsaa nogle ganske overfladiske Hudafskrabninger. I øvrigt fremgaar det ogsaa af Forhørsakterne, at der ikke er sket andet, end at man har væltet Kornetten om paa Gulvet og tildelt ham nogle Slag. Den ene, Nr. 343 Nielsen, fik 8 Maaneders Forbedringshus, 3 fik 1 Aar, og endelig fik den femte, Nr. 49, Frederiksen, ved Nævningetingets Dom i Aarhus den 7. December 18 Maaneders Forbedringshus. Det skete altsaa, efter at de havde siddet 3 Maaneder i Varetægtsarrest. Og efter at Dommen var faldet og de dømtes Sagfører havde indsendt Begæring om Benaadning for de paagældende Soldater, gik der yderligere 1½ Maaned, inden de afgik til Forbedringshuset. De havde altsaa siddet 4½ Maaned indespærret, inden de paabegyndte Afsoningen af den dem tildelte Straf. Det skete midt i Januar, og nu nærmer vi os 1. Maj. Derfor vilde jeg gerne fra denne Plads lægge et Ord ind for, at den højtærede Forsvarsminister nu vilde foranledige, at de kom ud.

Denne Sag er ikke, som man vil hævde indenfor en vis Presse, rejst af politiske Grunde. Der har været sat Sympatiskrivelse i Gang for disse Mennesker. Ved en enkelt af disse Adresser har man maattet give Afkald paa den vedkommende Sognepræsts Navn, idet han gik ud fra, at det var Socialdemokratiet, der havde rejst denne Sag, og det var ham imod. Jeg vil sige, at for mig har denne Sag ikke haft noget som helst politisk Skær. Jeg har fra første Færd taget mig af disse Soldater, fordi jeg, allerede da Dommen faldt, og Soldaterne havde siddet 3 Maaneder indespærrede, fandt, at det kunde være nok. Denne Sag oprørte mig ligesom saa mange andre. For den enes Vedkommende vil Forholdet blive det, at han bliver indespærret to Aar af sit Liv for en saadan

Ungdomsubesindighed. Det viser sig ogsaa i den By, hvor jeg er fra, og hvor den paagældende Affære har fundet Sted, at den ikke paa nogen Maade er nogen Partisag. Store Dele af Befolkningen i Randers deler den Anskuelse, jeg her har gjort gældende. Det viser sig ogsaa ved de Sympatiadresser, der er satte i Gang paa de paagældendes Hjemsted. Det er Folk i alle Lejre, der har skrevet under.

Man har hævdet, at disse Soldater var straffede tidligere mange Gange, og fra en vis Side har man endog hævdet, at de var straffede i det civile Liv. Jeg vil gerne straks tilbagevise denne Beskyldning. Ingen af de 5 Soldater har været straffede eller har givet Anledning til Klage i det civile Liv. De har ganske vist været straffede flere Gange som Soldater, men jeg vil der indskyde den Bemærkning, at naar en enkelt af dem ved en enkelt Lejlighed har faaet tildelt to Dages Vagtarrest, tror jeg, da det drejer sig om en menig, ikke paa, at det er nogen svær Forseelse, han har gjort sig skyldig i. Havde det derimod været en højtstaaende Officer, der havde faaet to Dages Vagtarrest, vilde jeg paa Forhaand have været klar over, at han maatte have gjort sig skyldig i noget særlig graverende. Vi har jo set det af Domme, der er fældede i den sidste Tid. En Officer har ved Mishandling af Mandskabet oppirret det til at lade Udtalelser falde, der ikke var vel overvejede. Det førte ikke til, at Officeren, der gav Anledning dertil, fik nogen Straf, men de Soldater, som han havde oppirret ved sin uforsigtige Optræden, blev tiltalt ved Byretten for Mytteri. Naar altsaa en Soldat ved en enkelt Lejlighed har faaet to Dages Vagtarrest, maa jeg tilstaa, at jeg lægger ikke stor Vægt derpaa. Derimod er det ganske givet, og det fremgaar ogsaa af Forhørsakterne, at den vedkommende Kornet ved flere Lejligheder har udæsket Mandskabet. Jeg vilde ogsaa betænke mig paa at tro, at hele Mandskabet skulde oppirres mod en bestemt Mand, hvis han absolut ikke nogen Sinde selv havde givet Anledning dertil. Det er vel nok ret enestaaende, at saa mange slaar sig sammen, og at i det hele taget en Befalingsmand erhverver sig et saa stort Maal af Mistillid og Modvillie, som denne Kornet har erhvervet sig ved Dragonregimentet i Randers. Jeg skal nævne en ganske enkelt Ting, nemlig at han beordrede en Soldat til at putte en Tjæreklud i sin Lomme. Det er Smaachikanerier af samme Slags som et andet Tilfælde, som er blevet mig fortalt, men som jeg ganske vist ikke har